

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål, så jeg vil give Venstres ordfører lov til at svare en gang til. Hvad skal de her 5 år bruges til? Er der bare tale om, at man får en fuldstændig bevidstløs forlængelse i 5 år, og så starter diskussionen forfra én gang til, hvor positionerne er de samme, som man har kendt i mange, mange år?

Det er jo også det, Fødevarministeriet henviser til i det høringssvar, der er kommet fra Fødevareministeriet. Der står jo direkte, at forlængelsesperioden på 5 år ser ikke ud til at skulle anvendes til nye aktiviteter, og det kan tænkes at give forklaringsproblemer i Folketinget. Lige præcis. Det er det, jeg gerne vil bede fru Helga Moos om at forklare mig.

Kl. 17.15

Det er godt at bruge tid til at overveje en løsning, så den er holdbar, for selvfølgelig er det vigtigt at få den rigtige løsning, men hvorfor skal det tage 5 år? Kan vi ikke få en god forklaring på, hvorfor man laver en forlængelse, der tager 5 år, når nu alt det faglige er beskrevet? Det, der mangler nu, er politisk initiativ fra regeringen.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen der er også noget, jeg slet ikke forstår, for vi har fået sådan en fin plan over, hvordan de her forskellige stryg og alt det skal være.

Vil det sige, at det materiale, vi har fået, er komplet ubrugeligt, eller hvad? Jeg forholder mig til det, som vi har fået udleveret. Hvis der er noget af det, der kunne bruges, og det er fuldt finansieret af private, eller hvor pengene nu kommer fra, men der ikke er nogen statslige kroner i det, er det så noget, Venstre kan gå ind for?

Jeg siger ikke, om det er den billige løsning til 10 mio. kr., eller om det er den løsning til 140 mio. kr. Jeg spørger bare: Hvis pengene er der fra privat hånd, er det så noget, Venstre kan støtte, eller hvordan ser det ud? Har man taget stilling i den sag?

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Til hr. Jørn Dohrmann må jeg sige, at Venstre har taget stilling, og det, vi har taget stilling til, er, at vi vil have 5 år mere til at udrede tingene i. Der

er vi helt enige i Venstre, så der er ikke noget at komme efter.

Jeg vil så sige til fru Pernille Blach Hansen, at et eller andet sted synes jeg, det er lidt vanskeligt at være i fruens sko, for Socialdemokratiet har jo haft mulighed for at løse problemet, dengang koncessionen udløb efter de 80 år. Det var ingen hemmelighed, at koncessionen udløb, så man kunne – og man fik jo regeringsmagten i 1993 – have sat noget i gang, og så kunne man selv have skabt en løsning. Man valgte også at forlænge, altså først forlænge efter de 80 år og så give den 2 år til.

Jeg synes ikke, at de ting, der er kommet frem indtil nu, betyder, at jeg vil være med til at haste noget igennem. Der skal være mere snak.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Blach Hansen for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning til fru Helga Moos.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg må sige, at jeg ikke synes, fru Helga Moos' tale er præget af stor saglighed og masser af argumenter, men lad nu det være.

Det er rigtigt, at vi også lavede en midlertidig forlængelse, og de 2 år ekstra blev brugt til at lave en rapport, og det var den rapport, der også er blevet henvist til her i dag, hvor der er syv forskellige modeller.

Nu snakker fru Helga Moos så om, at tingene skal udredes. Vil det sige, at Venstre foreslår, at der skal være flere rapporter i de her 5 år? Der ligger jo rent faktisk en rapport. Folk er uenige. De bliver ikke mere enige, hvis man bare venter 5 år.

Det, jeg bare spørger om, er: Hvad er det, man skal bruge 5 år til? Vi er med på, at der skal være ordentlig tid til at træffe en holdbar beslutning, men var 2 år ikke rigeligt til det? Hvorfor udsætter man det i 5 år? Er det bare, fordi man ikke vil træffe den her beslutning? Så synes vi egentlig ikke, det er særlig konstruktivt. Men hvis man har en plan, vil vi meget gerne høre om den, for så synes vi, det var konstruktivt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Dohrmann ligeledes for sin tredje og sidste korte bemærkning, og derefter har jeg hr. Keld Albrechtsen for sin første korte bemærkning.